

tioned person. I'm sorry. But I a
people that I feel strongly about. M
p of tea. Trying to tell a story is
those letters now. I won't, do not
read them and pick up the pieces
chaos a meaning. Pretty pointless
chaos? Can you zoom in the exp
s demoralized and in despair. It
e, but I doubt it. I think I will be
resilient memories would only wid
to find a place of retreat. Looking
g said! Searching for
again from the scratch
h not knowing what is
someone's blurry reme
immortal. I hope. I tru
changes us. It brings
everything seems so far aw
a monologue if you're
e bond has been torn
is the force that ab
s cecendo demis
of
Mord
all. Regret. I have tho
king of leaving everyth
d everything right? Or
ed. I kill memories. Or
e I have twisted my leg
did hurt. A lot. I woke up
something I don't remem
we exchange love with a p
do things that I have neve
n't even need to be fun of t
igger off. Go on! On. On. O
bit carried away. Un
y a bad thing. And it doesn
my eyes, my mouth and my c
ecision. No ha

GALERIJA
JURAJ
KLOVIĆ
RIJEKA

OD 8. 10. DO 22. 10. 2013.

HRVATSKO
DRUŠTVO
LIKOVNIH
UMJETNIKA
RIJEKA

EMANUELA SANTINI

at a soul or mind
of course, the con
ing that for min
of n
s o
Will
A stat
inker
own
we
l, and we find the
ecs can the human
? Also discussions of the
ng, unconscious
y,
dy of the phenomena of m
at moral philosophy conce

We lack words, and we have too many of them.

Susan Sontag, *The Aesthetics of Silence*

Komorni kolaži hibridnih krajolika nastalih preklapanjem fotografskih predložaka, isječaka iz novina, ponegdje teksta, donose nam teme zajedništva i samoće. U izmjeničnom ritmu bliskosti i otuđenja ponavljaju obrazac kontinuirano izrađivanih albuma, prenešenih na papirnato tijelo vizualnih rebusa. Radovi Emanuele Santini u vidu autobiografskih reminiscencija, ostavljaju dojam pažljivo probranih podataka - ljudi, mjesta i događaja, prošivenih tišinom introspekcije. Element tišine osjeća se u bijegu od glasni razgovora i prezaposlenosti svijesti koja budi želju za suprotnim - u prostornom smislu za prazninom, na crtežima postignutom neprimjetnom odsutnošću dijaloga, bez obzira da li se pojavljuje jedan, ili više likova. Izostanak dijaloga u smislu ostvarenja dvosmjerne komunikacije vidljiva je u stavu protagonista koji u pravilu zauzimaju odmak, izbjegavaju bliskost pogledima u stranu *Away with Fairies: A Place of Retreat*, 2010).

Tišina je dvoznačna, pojavljuje se kao želja i kao frustracija. Pravilno posloženi tekst, sastavni dio rada *A love for Y's* (2013), pojavljuje se čas kao ispovjedni tekst proizvoljno nabacanih misli, jednako zastupljenih nabrajanja trivijalnih događaja iz svakodnevice kao i bitnih, osobnih prosudbi. Pokušavajući bujicu misli učiniti smislenim monologom, autorica ga vizualno strukturira, sažima u pravokutno polje. Ono što se tada dogodi, a što gledatelj primijeti s lakoćom, jest da se doslovnost teksta, njegova ogoljela jednostavnost neočekivano izokrene u alegorični, zagonetni most između svijesti i nespvesnog.

Ovi radovi djeluju po načelu takozvanog umjetnog sjećanja¹, provjerenog načina prisjećanja. Nitko još nije odgovorio na pitanje zašto nam je sjećanje potrebno, ali su mnogi učitelji memorije došli do istog zaključka: da mislimo pomoću mentalnih slika². Naslućujemo da se u odabiru motiva za monotipije, crteže i kolažirane fotografije, rukovodi preslagivanjem riznice nespvesnog. Otud proizlazi fragmentarnost i potreba za vizualnom predodžbom praznine (vizualni pandan tišini), okidača prisjećanju (*Mind the Gap*, 2012).

Metodološki razrađena varijabilnost koju možemo svesti na nekoliko osnovnih postupaka - šivanje, fotografsko kolažiranje, printanje i grafički otisak, premašuju okvire pojedinih medijskih zakonitosti.

Radovi Emanuele Santini nas povlače u nesigurnost intime, sumnju da u sebe ne možemo biti sasvim sigurni, da se možda probudimo drugačiji, jer, i u drugome pronalazimo sebe. Otud proizlazi učestali postupak prisvajanja tuđeg teksta. Knjigu istrgnutih stranica koju je dobila na poklon³ koristi kao registar emotivnih stanja, iz kojeg izdvaja samo neke riječi, čineći je povlaštenom da iz nekog prošlog preskoči u sadašnji trenutak. Emanuelin rad možemo promatrati kao pospremanje vlastite sobe, preslagivanje spremišta emotivnih isječaka, u nastojanju da prihvati sve, a odredi se prema bitnom.

Sabina Salamon

¹ cf. *Artificial memory* spominje se u : Fragment Dialexeis iz 400 godine pr.n.e., izvor: *The Art of Memory*, Frances A. Yates, Pimlico, London, 2001.

² Aristotle: de anima, izvor: op.cit str. 47

³ U radu *Temptation of the past (artist book, 2010)* koristi *The history and Power of Mind* by Richard Ingalese. U ostalim radovima upotrijebila je fragmente iz: Carlos Fuentes, *The years with Laura Diaz*, Salman Rushdie, *The enchantress of the Florence*, Sebastian Barry *Secret scriptures* i Haruki Murakami *Kafka on the shore*.

Emanuela Santini stekla je magisterij iz vizualnih umjetnosti, Odijel Crtanja pri University of the Arts, Wimbledon College of Art u Londonu 2008 godine nakon što je diplomirala na Odjelu Grafike Filozofskog fakulteta u Rijeci. Članica je HDLU-a Rijeka od 2007.godine, a od 2011.godine u statusu je samostalnog umjetnika te članica HDLU-a Zagreb.

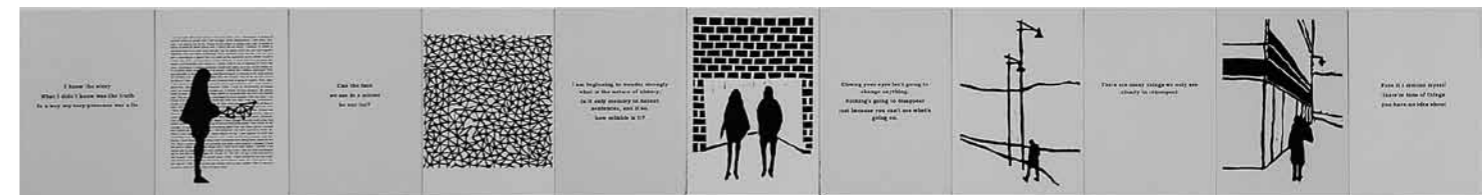
Tijekom ove godine njezine radove mogli smo vidjeti na 18. Međunarodnoj izložbi crteža u MMSU Rijeka; 'Book Art Object' u Nacionalnoj biblioteci u Beogradu, te u sklopu međunarodnog projekta 'Password Printmaking' u Grafičkom likovnom Centru u Ljubljani, Frans Masereel Centru u Belgiji, te u HAE u Madridu, Španjolska.

Tijekom posljednje tri godine sudjelovala je na nizu izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu: 'Bilješke o sjećanju' u kolaboraciji sa korejskom umjetnicom Yoon Jung Kim u galeriji Juraj Klović u Rijeci, festivalu 'Away Day' u Londonu, 64-oj godišnjoj izložbi skulpture u MMSU u Rijeci, 'Dialogues: A Fake Romance?' u Elysium Gallery u Wales-u i izložbi 'ReOpen Poole' u Kube Gallery u Dorset-u. 2011.godine ostvarila je međunarodni umjetnički projekt 'Vrijeme nakon' predstavljen u galeriji Kortil u Rijeci i MKC u Splitu (kolovoz) te sudjelovala u izdavanju grafičke mape '10 u 5' u suradnji sa profesorima APU u Rijeci.

Radovi Emanuele Santini postavljaju pitanje granica između različitih medija i kako ih možemo ujediniti ne bi li umjetnička nakana/ideja bila što uspješnije prezentirana. Kroz recentne radove istražuje krhkost ljudske komunikacije, interakciju, unutarne sukobe kao i iskustvo njihova prijenosa na okolinu i natrag. Fokusirana i skoncentrirana na vlastita sjećanja pokušava uhvatiti energiju sjećanja i prošlih događanja kreirajući na taj način novu nenamjerno falsificiranu i prilagođenu povijest.

"Komorni kolaži hibridnih krajolika nastalih preklapanjem fotografskih predložaka, isječaka iz novina, ponegdje teksta, donose nam teme zajedništva i samoće. U izmjeničnom ritmu bliskosti i otuđenja ponavljaju obrazac kontinuirano izrađivanih albuma, prenešenih na papirnato tijelo vizualnih rebusa. Radovi Emanuele Santini u vidu autobiografskih reminiscencija, ostavljaju dojam pažljivo probranih podataka - ljudi, mjesta i događaja, prošivenih tišinom introspekcije."

(Sabina Salamon, 2013.)

Izdavač: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Rijeka
Rijeka, Korzo 28/II, Tel: 051/332-494, 338-809
Za izdavača: Damir Šegota
Organizator: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Rijeka
Oblikovanje kataloga: Branko Lenić
Tisak kataloga: Zambelli
Br. kataloga: 8/13
Naklada: 100 komada

Izložba je realizirana sredstvima:
Odjela gradske uprave za kulturu Grada Rijeke
Ministarstva kulture Republike Hrvatske
Županije primorsko-goranske